

Parshat Pinchas: Seduction, Sanctity, and the Second Counting

(1) במדבר פרק כו

(א) ויהי אחרי המגפה פ

וַיֹּאמֶר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֵעָזָר בְּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: (ב) שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתֵיכֶם כֹּל יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: (ג) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן אִתָּם בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: (ד) מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֶק אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

(2) במדבר פרק כד

(יז) וַעֲתָה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לָכֶה אֵינְעֻדְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים:

(3) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קו עמוד א

(במדבר כ"ד) "הנני הולך לעמי לכה אינני עושה להם עמו" עמך לעם הזה לעמך. עמך לעם הזה מיבעי ליה! אמר רבי אבא בר כהנא: כאדם שמקלל את עצמו ותולה קללתו באחרים. אמר להם: אלהיהם של אלו שונא זימה הוא. והם מתאווים לכלי פשתן. בוא ואשיאך עצה: עשה להן קלעים, והושיב בהן זונות, זקינה מבחוץ וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי פשתן. . .

(4) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קה עמוד ב

(במדבר כ"ג) "וישם דבר בפי בלעם". רבי אלעזר אומר: מלאך. רבי יונתן אמר: חכה. אמר רבי יוחנן: מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבן, ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות – (במדבר כ"ד) מה טבו אלהיך ועקב, לא תשרה שכינה עליהם - ומשכנתך ישראל, לא תהא מלכותן נמשכת - כנחלים נטיו, לא יהא להם זיתים וכרמים - כגנת עלי נהר, לא יהא ריחן נודף - כאהלים נטע ה', לא יהיו להם מלכים בעלי קומה - כארזים עלי מים, לא יהיה להם מלך בן מלך - יזל - מים מדליו, לא תהא מלכותן שולטת באומות - וזרעו במים רבים, לא תהא עזה מלכותן - וירם מאגג מלכו, לא תהא אימת מלכותן - ותנשא מלכותו. אמר רבי אבא בר כהנא: כולם חזרו לקללה, חוץ מבתי כנסיות ומבתי מדרשות, שנאמר (דברים כ"ג) "ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך, קללה, ולא קללות. . .

(5) במדבר פרק כו

(גב) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (גג) לֹאֵלֶּה תַחֲלַק הָאָרֶץ בַּנְּחִלָּה בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת: (גד) לָרֶב תִּרְבֶּה נַחֲלֹתוֹ וְלִמְעַט תִּמְעִיט נַחֲלֹתוֹ אִישׁ לְפִי פִקְדָיו יִתֵּן נַחֲלֹתוֹ: (גה) אַךְ בְּגוֹרֵל יַחֲלַק אֶת הָאָרֶץ לְשְׁמוֹת מִטּוֹת אֲבֹתָם יִנְחֹלוּ: (גו) עַל פִּי הַגּוֹרֵל תַּחֲלַק נַחֲלֹתוֹ בֵּין רֶב לְמְעַט: ס

(6) ויקרא פרק יח

(כד) אֵל תִּטְמְאוּ בְּכָל אֵלֶּה כִּי בְּכָל אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם: (כה) וּתְטַמְאוּ הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עוֹנֶה עֲלֶיהָ וּתְקַא הָאָרֶץ אֶת יִשְׁבִּיָּה: (כו) וּשְׁמַרְתֶּם אִתְּם אֶת חֻקֵּי וְאֶת מִשְׁפָּטֵי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֲזָרְחִי וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: (כז) כִּי אֵת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשׂוּ אֲנֹשֵׁי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וּתְטַמְאוּ הָאָרֶץ: (כח) וְלֹא תִקְיֵא הָאָרֶץ אִתְּכֶם בְּטַמְאֲכֶם אֶתָּה כְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: (כט) כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וּנְכַרְתּוּ הַנְּפֹשׁוֹת הַעֲשִׂת מִקְרֵב עִמָּם: (ל) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתֵּי לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת מִחֻקֹּת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָּהֶם אֲנִי יְקֹנֶק אֱלֹהֵיכֶם: פ

(7) יהושע פרק ה

(ב) בַּעַת הַהִיא אָמַר יְקֹנֶק אֶל יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חֲרָבוֹת צָרִים וְשׁוּב מִל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית: (ג) וַיַּעַשׂ לוֹ יְהוֹשֻׁעַ חֲרָבוֹת צָרִים וַיִּמַּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל גְּבַעַת הָעֵרְלוֹת: (ד) וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר מֵל יְהוֹשֻׁעַ כָּל הָעָם הֵיצָא מִמִּצְרָיִם הַזְּכָרִים כָּל אֲנֹשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִתּוֹ בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרָיִם: (ה) כִּי מַלְיָם הָיוּ כָּל הָעָם הֵיצְאִים וְכָל הָעָם הַיְלָדִים בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרָיִם לֹא מָלוּ: (ו) כִּי אֲרָבְעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד תָּם כָּל הַגּוֹי אֲנֹשֵׁי הַמִּלְחָמָה הֵיצְאִים מִמִּצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְקֹנֶק אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקֹנֶק לָהֶם לְבַלְתִּי הָרְאוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקֹנֶק לְאֲבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ: (ז) וְאֵת בְּנֵיהֶם הַקָּטָן תַּחֲתֶם אִתְּם מֵל יְהוֹשֻׁעַ כִּי עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא מָלוּ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ: (ח) וַיְהִי כְּאֲשֶׁר תָּמוּ כָּל הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיִּשְׁבּוּ תַחֲתֶם בְּמַחְנֶה עַד חַיּוֹתָם: פ

8 במדבר פרק כו(א) ויהי אחרי המגפה פ

וַיֹּאמֶר יְקֹנֵק אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֻעָזָר בֶּן אֱהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: (ב) שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְבֵית אֲבֹתָם כֹּל יֵצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל: (ג) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֻעָזָר הַכֹּהֵן אִתָּם בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: (ד) מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֵּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ה) רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוּדִי מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפִלּוּא מִשְׁפַּחַת הַפְּלֹאִי: (ו) לְחִצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֵרוֹנִי לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: (ז) אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁבַע מֵאוֹת וְשָׁלְשִׁים:

9 פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) בראשית פרק ב

... תנא משמיה דר' מאיר: איש ואשה שכינה ביניהם, י"ה - יר"ד באיש וה"א באשה. זכו שכינה ביניהן ומתברכין, לא זכו שכינה מסתלקת מביניהן ונדבקות שתי האשות ואש אוכלתן:

10 במדבר פרק כה

(י) וַיְדַבֵּר יְקֹנֵק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) פִּינְחָס בֶּן אֱלֻעָזָר בֶּן אֱהֲרֹן הַכֹּהֵן הִשִּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: (יב) לִכֵּן אָמַר הַנְּנִי נָתַן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: (יג) וְהִיתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהַנֵּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנְאָה לְאַלְהֵיו וַיִּכְפַּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (יד) וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמְדִינִית זְמָרִי בֶּן סִלּוּא נָשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעֹנִי: (טו) וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְדִינִית כְּזָבִי בַת צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן הוּא: פ